



Az MSZP és az SZDSZ, a két koalíciós párt minden erkölcsi tőkéjét elvesztette. Hazugságai lelepleződtek, mindenki láthatja, hogy nem annak érdekében cselekszenek, mint amit meghirdettek. Olyan hitszegésen, áruláson lettek rajtakapva, mint Kádár János 1956. november 4-én: Kádár másodikán még hitet tett a forradalom mellett, negyediken pedig behívta a szovjet csapatokat.

Az MSZP-SZDSZ-kormány botrányai és az SZDSZ-es köztársasági elnök megszegése az egész magyar demokrácia valóságát kérdőjelezi meg. Ezek ugyanis nem működés közben elszennvedett politikai vereségek, hibák, hanem alkati tények: az antidemokratikus, csalárd alapkövetkezményei. Göncz köztársasági elnökről ugyan nem most derült ki, hogy az SZDSZ szolgálatában tevékenykedik, az előző leleplezések – taxisblokádnál, alá nem írások – azonban a szemben álló fél, az első demokratikus kormánytöbbség leleplezései voltak, azaz, ha úgy tetszik: a szemben álló fél állításai, a mostanit viszont a helyzet dobta felszínre, mindenféle közreműködés nélkül, azzal, hogy Göncz Árpád aggálytalanul aláírt, a figyelmeztetések ellenére. Göncz tehát pártpolitikák szolgálatában, részrehajló félként a népakarat kijátszásához asszisztált.

Az MSZP-SZDSZ-kormány Magyarországot a nép nagy többsége által ismeretlen célok felé vezeti. A tájékozatlan tömeg egy vékony réteg összeesküvésének áldozata. Az út végén a nemzet teljes vagyronvesztése és a magyar nép teljes másodrendűsége áll. Azzal, hogy most az Alkotmánybíróság, amely egyébként része ennek az elithatalomnak, alapvető kifogásokat emelt az elnök által aláírt törvénnyel szemben, s ugyanakkor Göncz Árpád azzal mentegetőzött, hogy azért írt alá, mert nem akarta lefékezni a kormány – őáltala is – szükségesnek látott stabilizációs intézkedéseit, azt mutatja meg, hogy az elnök már észre sem veszi, hogy belül van a kormánykoalíción. A stabilizáció lehet helyes vagy helytelen kormányprogram, az elnök azonban ezek után nem mondhatja, hogy semmi köze a kormányprogramhoz. Göncz Árpád azt a Dobi István-i, Losonczi Pál-i aranyidőt éli újra, amikor az Elnöki Tanács elnöke a párthatalom, a diktatúra egyik – szerény – eleme volt, megvalósítója a Párt szocializmust építő programjának. Göncz, Horn és Pető kormányprogramja ez. Az SZDSZ-es köztársasági elnök aláírásával nemcsak alkalmatlanságát, hanem az összeesküvésbe való beavatottságát is leleplezte.

A kormánnyal is ezt történt, csak másképp. Az MSZP-SZDSZ-kormányról most az derült ki, hogy valójában nem a demokratikusan megosztott hatalom egyik része, hanem a legfőbb, osztatlan hatalom, pontosabban az kíván lenni.